

تأثیر سه نوع سمان موقت بر میزان گیر روکش‌های سمان‌شونده روی ابامن‌های یک قطعه‌ای با دو طول مختلف

غلامرضا طباخیان*# آذر نوری**

* استادیار گروه پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان

** دندانپزشک

تاریخ ارائه مقاله: ۹۰/۹/۱۶ - تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۲۰

Effect of Different Temporary Cements on Retention of Crowns Cemented on One Piece Abutments with Two Different Lengths

GholamReza Tabakhian*#, Azar Nouri**

* Assistant Professor, Dept of Prosthodontics, School of Dentistry, Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Isfahan, Iran.

** Dentist

Received: 7 December 2011; Accepted: 9 June 2012

Introduction: To ensure retrievability of cemented implant-retained restorations, use of provisional cements has been suggested as an alternative to that of definitive ones. Some cements are stronger than other ones. To maintain retrievability, selection of the provisional cement is important. The aim of this study was to compare the tensile strength of three different temporary cements in crowns cemented on one piece abutments with two lengths.

Materials & Methods: Twenty DIO implant analogs were fixed in an acrylic block using a dental surveyor. Blocks were divided in to two groups of 10 abutments. In one group, solid abutments with 3.5mm diameter and 5.5mm height and in the other one, abutments with 3.5mm diameter and 7 mm height were placed in each implant analogs and torque to 30 N.cm. After fabrication of crown for each abutment, provisional luting agents Temp bond, Dycal and Temp bond clear were used to cement the crowns to the respective abutments. All specimens were stored in 100% humidity environment for 48 hours at 37°C prior to testing. Crowns were pulled from abutments with a universal testing machine at a cross head speed of 0.5 cm/min and tensile strength was recorded in Newton. Data were analyzed using 2-way analysis of variance (ANOVA).

Results: Tensile strength was significantly higher for Dycal (138.6) than for Temp bond clear (68.3) and Temp bond (30.3) ($P<0.001$). Also for each type of cement, the mean tensile strength was significantly higher at 7×3.5mm abutments compared with 5.5×3.5mm ($P=0.006$).

Conclusions: It is preferred to use Temp bond while we need retrievability of cement retained fixed implant restorations and Dycal while we need higher retention.

Key words: Implant, retention, abutment, crown, temporary cement.

Corresponding Author: rezatabakhian@yahoo.com

J Mash Dent Sch 2012; 36(3): 223-30.

چکیده

مقدمه: استفاده از سمان‌های موقت برای سمان کردن پروتزهای متکی بر ایمپلنت، مزیت سهولت قابلیت بازیابی را دارد. بعضی از این سمان‌ها دارای گیر بیشتر و بعضی دارای گیر ضعیف‌تری می‌باشند. بنابراین انتخاب سمان موقت در نگهداری این مزیت (دسترسی مجدد) حائز اهمیت است. هدف از این مطالعه، مقایسه تأثیر سه نوع سمان موقت بر میزان گیر روکش‌های سمان‌شونده بر ابامن‌های یک قطعه‌ای با دو طول مختلف بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی-ازمايشگاهی ۲۰ عدد آنالوگ ايمپلنت DIO با استفاده از سروپر درون بلوک‌های تهیه شده از آکریل خودسخت‌شونده قرار داده شدند. بلوک‌ها به دو گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند. در یک گروه ابامن‌های یک قطعه‌ای به قطر ۳/۵ و ارتفاع ۵/۵ میلی‌متر و در گروه دیگر قطر ۳/۵ و ارتفاع ۷ میلی‌متر، به آنالوگ‌های ايمپلنت با تورک ۳۰ نیوتون سانتی‌متر متصل گردیدند. بعد از ساخت کوپینگ برای هر ابامن سمان‌های موقت تمپ‌باند، دایکال و تمپ‌باند کلیر برای اتصال کوپینگ به ابامن مربوط به کار رفتند. تمام نمونه‌ها قبل از آزمایش، در رطوبت ۱۰۰٪ و دمای ۳۷ درجه سانتی گراد برای مدت ۴۸ ساعت نگهداری شدند. کوپینگ‌ها با سرعت ۵/۰ سانتی‌متر در دقیقه با استفاده از دستگاه یونیورسال تستینگ از روی ابامن‌ها کشیده شدند و میزان گیر به نیوتون ثبت گردید. داده‌ها با استفاده از آزمون واریانس دوطرفه ارزیابی گردیدند.

يافته‌ها: میزان گیر دایکال (۱۳۸/۶ نیوتون) به طور معنی‌داری از تمپ‌باند کلیر (۶۷/۳ نیوتون) و تمپ‌باند (۳/۰ نیوتون) بیشتر بود ($P=0/001$). همچنین برای هر نوع سمان، میزان گیر به طور معنی‌داری در ابامن با ارتفاع ۷ میلی‌متر در مقایسه با ابامن دارای ارتفاع ۵/۵ میلی‌متر بیشتر بود ($P=0/006$).

نتیجه گیری: جهت سمان روکش به ابامن‌ها، بهتر است زمانی که دسترسی مجدد آسان‌تر به پروتزهای ثابت سمان‌شونده مورد نیاز است از سمان تمپ‌باند و زمانی که گیر بیشتر مورد نیاز است از دایکال استفاده شود.

واژه‌های کلیدی: ايمپلنت، گیر، ابامن، روکش، سمان موقت.
مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۳۹۱ دوره ۳۶ / شماره ۳: ۲۲۳-۳۰.

سمان‌شونده به عنوان راه چاره‌ای بکار گرفته می‌شوند که مزایای آنها از پروتزهای پیچ‌شونده بیشتر است. این مزایا عبارتند از حذف شل شدن پیچ پروتز، زیبایی بهتر، کنترل راحت‌تر اکلوزن (ایجاد اکلوزن ایده‌آل)، راحتی و سادگی کار، کاهش زمان و هزینه، ریختگی پاسیو مناسب، احتمال کمتر شکستگی پرسلن، بارگذاری تدریجی و کاهش تحلیل استخوان کرستال.^(۷-۹) حتی عده‌ای معتقدند که سمان نقش جاذب شوک را ایفا می‌نماید.^(۱۰-۱۱) در بیمارانی که بعد از جایگذاری پروتز ثابت متکی بر ايمپلنت انتظار کیفیت بالایی از زیبایی را دارند عقیده براین است که از پروتزهای سمان‌شونده استفاده گردد.^(۶) عواملی که گیر و ثبات ابامن‌های روی ايمپلنت را تحت تأثیر قرار می‌دهند شامل شکل هندسی تراش ابامن، میزان تقارب دیوارهای ابامن، وسعت (مساحت) سطح، خشونت سطح، قطر و ارتفاع ابامن، نوع سمان و تکنیک سمان کردن می‌باشد.^(۱۲-۱۵) نشان داده شده که برای خارج کردن روکش‌های سمان‌شونده با سمان‌هایی که دارای

مقدمه

هدف آرمانی دندانپزشکی نوین بازسازی شکل، عملکرد، راحتی، زیبایی، تکلم و سلامت بیمار است.^(۱) بیش از سی سال است که از ايمپلنت‌های دندانی جهت بازسازی نواحی بی‌دندانی بیماران استفاده می‌گردد.^(۲-۴) استفاده از ايمپلنت‌های دندانی برای تأمین ساپورت پروتز، مزایای بی‌شماری در مقایسه با پروتزهای ثابت و متحرک معمولی دارد. قرار دادن ايمپلنت دندانی در استخوان نه تنها تکیه‌گاهی برای پروتز و عاملی برای حفظ استخوان الئوئول است، بلکه یکی از بهترین روش‌های نگهداری و پیشگیری در دندانپزشکی است.^(۵) پروتزهای متکی بر ايمپلنت می‌توانند پیچ‌شونده باشند یا روی ابامن سمان گردند.^(۶) مزیت مهم پروتزهای پیچ‌شونده قابلیت دسترسی مجدد به آنهاست. شل شدن و یا شکست (ایجاد ترک) اکلوزالی یا نگهداری از پیچ و صرف زمان برای پرکردن یا باز کردن سوراخ‌های دسترسی اکلوزالی را از معایب این دسته از پروتزها می‌توان بیان کرد.^(۷) پروتزهای

برای اینکه آنالوگ کاملاً عمود در بلوك قرار داده شود و امکان اعمال نیروی کششی در جهت محور طولی ابامنت فراهم آید از سرویور دندانی استفاده گردید. پس از تهیه بلوك های آکریلی حاوی آنالوگ ایمپلنت، آنها به دو گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند. در گروه اول از ابامنت های با طول ۵/۵ میلی متر و در گروه دوم از ابامنت های با طول ۷ میلی متر استفاده گردید. هر یک از ابامنت ها توسط Torque Wrench سیستم ایمپلنت بکار گرفته شده با تورک ۳۰ نیوتون سانتی متر به آنالوگ های ایمپلنت بسته شدند (تصویر ۱).

تصویر ۱ : آنالوگ ایمپلنت مانت شده در بلوك آکريلی و ابامنت بسته شده به آن

از فضاساز دای آلدنت (Hilzingen/Germany) تا یک میلی متری مارجین به عنوان فضاساز استفاده گردید. با یک بار استفاده از این فضاساز ضخامت ۷ میکرون به دست می آمد، با توجه به اینکه ایجاد فضا در حد ۴۰-۲۰ میکرومتر مطلوب می باشد^(۱۸) ما در این تحقیق سه بار از این فضاساز به منظور ایجاد فضای ۲۱ میکرون استفاده کردیم. سطح فضاساز و مارجین ابامنت ها به وسیله پارافین چرب گردید (با توجه به اینکه در عمل بسیاری از لابراتوارها از روش Waxup مستقیم و بدون استفاده Burn out cap

استحکام فشاری^۱ بالاتری هستند، نیروی کششی^۲ و برشی^۳ بیشتری لازم است.^(۱۶) استفاده از سمان های دائمی، همانند آنچه در پروتزهای معمول بکار می رود در پروتزهای متکی بر ایمپلنت توصیه نمی شود. این سمان ها بسیار قوی بوده و هرگز اجازه خارج کردن راحت را به پروتز نمی دهند.

با استفاده از سمان های موقت برای نگهداری رستوریشن های ریختگی متکی بر ایمپلنت ها علاوه بر حذف معایب پروتزهای پیچ شونده، پروتز برگشت پذیر خواهد بود.^(۱۷) قدرت باند کششی سمان های موقت باید به اندازه ای باشد که حین عملکرد در برابر نیروهای افقی و عمودی مقاومت نماید اما در ضمن باید به حد کافی ضعیف باشد تا امکان برداشتن پروتز را بدون آسیب دیدن ابامنت و ایمپلنت، فراهم آورد.^(۱۲) انتخاب سمان برای ایمپلنت متفاوت از شرایط دندان های طبیعی می باشد. هدف از این مطالعه تعیین تأثیر سه نوع سمان موقت بر میزان گیر روکش های سمان شونده روی ابامنت های یک قطعه ای با دو طول مختلف بود.

مواد و روش ها

جهت انجام این مطالعه تجربی، ۲۰ عدد ابامنت (Internal solid abutment, DIO Corporation, Busan, Korea) تایتانیومی یک قطعه ای با دو طول مختلف ۵/۵ و ۷ میلی متر و قطر ۳/۵ میلی متر تهیه شد. هر یک از آنالوگ های ایمپلنت در بلوك آکريلی تهیه شده از آکريل (Melioident, Heraeus Kuzer, Shafaf Slef Kiyor) به ابعاد ۳ سانتی متر قرار داده شدند. Berkshire, UK)

-
1. Compressive
 2. Tensile
 3. Shear

داشت که پس از ریختگی در داخل کوپینگ‌ها ایجاد یک خط برجستگی می‌کرد و باعث می‌شد که هر کدام از کوپینگ‌ها یک مسیر مشخص و منحصر به فرد برای نشستن و برخاستن داشته باشند. بیست کوپینگ فلزی مورد مطالعه به دفعات متعدد به کار گرفته شدند. بعد از هر بار تست، ابامنت‌ها و کوپینگ‌ها به مدت ۳۰ دقیقه در دستگاه پاک‌کننده اولتراسونیک (Sonica ultra sonic cleaner, soltec Milano, 2200MH, Italy) نسبت به آب، ۱ به ۲ قرار داده می‌شدند. سپس ابامنت‌ها با گاز تمیز می‌گردیدند. پس از خشک شدن، نمونه‌ها با چشم بررسی می‌شدند. اکسکوپیتور فاشقی برای برداشت بقاوی سمان به کار برده می‌شد، اما هرگز از فرز، سوند و سند بلاست برای برداشت سمان استفاده نگردید، تا سطوح ابامنت‌ها و کوپینگ‌ها آسیب نیتند.

سه نوع سمان موقت تمپ باند (Kerr Co, Orange, Dentsply/Caulk Co, Milford, DE, CA, USA) دایکال (Kerr Co, orange , CA, USA) و تمپ باند کلیر (Kerr Co, CA, USA) در این مطالعه تحت بررسی قرار گرفتند.

سطح ابامنت و کوپینگ قبل از سمان کردن با استفاده از الكل اتیلیک تمیز می‌شد. کوپینگ‌ها توسط سمان‌های مورد نظر طبق دستور کارخانه سازنده روی ابامنت‌ها سمان می‌شدند. کلیه مراحل سمان کردن توسط یک نفر انجام گردید. هر یک از میکرو اپلیکاتورها فقط یک بار بکار می‌رفت و دور انداخته می‌شد. برای سمان تمپ باند کلیر توسط فشار پیستون از طریق نوک مخصوص اختلاط سمان به داخل کوپینگ وارد می‌شد سپس از دو سمت و عمود بر ابامنت و از هر سمت به مدت ۲۰ ثانیه کیور گردید. کوپینگ‌های سمان شده تحت فشار انگشت به مدت ۵ ثانیه روی ابامنت نشانده می‌شدند و سپس تحت نیروی ۵ کیلوگرم به مدت ۱۰ دقیقه قرار می‌گرفتند. پس

نمودیم. با استفاده از رزین سلف کیور دورالی (Duralay, Reliance Dental Mfg Co, USA) به گونه‌ای فرم داده شد که در تمام سطوح ضخامت کوپینگ ۷/۰ میلی‌متر باشد. روی مارژین هم با موم اینله (Kerr, Orange, California, USA) حلقه مومی به سطح اکلوزال کوپینگ‌های مومی به قطر ۶ میلی‌متر و ضخامت ۴ میلی‌متر متصل گردید تا برای ایجاد کشش بکار رود. الگوهای مومی اسپروگذاری شدند و اینوستینگ با استفاده از اینوستمنت فسفات باندد (Deguvest, Degudent, Densply, Tokyo, Japan) گرفت. کوپینگ‌های فلزی با استفاده از آلیاژ غیرقیمتی (Vera Bond,400 Watt Drive.Fairfield.CA, ۹۴۵۳۴USA) نیکل-کروم تهیه گردیدند (تصویر ۲).

تصویر ۲ : کوپینگ فلزی ساخته شده و حلقه متصل برای ایجاد کشش

در تمام مراحل با شماره‌گذاری مشخص شده بود که هر کوپینگ مربوط به کدام ابامنت است. نشستن مناسب هر کدام از کوپینگ‌ها با رژ و کلروفرم امتحان گردید و نقاط تحت فشار و نامنظمی‌های سطح داخلی با استفاده از فرز روند ۱/۲ کارباید برداشته شد و بعد با بخار به مدت ۵ ثانیه تمیز شدند. در سطح ابامنت‌ها یک شیار وجود

میانگین استحکام کششی کوپینگ‌های سمان‌شونده را به طور معنی‌داری افزایش داد ($P=0.006$) (جدول ۱). شکست در مورد هر نوع سمان بیشتر در محل اتصال سمان به ابامنت رخ داد. البته در این مطالعه آنالیز آماری جداگانه برای نوع شکست انجام نگرفته است. دایکال بیشترین و تمپ باند معمولی کمترین میزان گیر را نشان داد، و میزان گیر کوپینگ‌های سمان‌شونده بر ابامنت‌های با طول ۷ میلی‌متر بیشتر از ۵/۵ میلی‌متر بود.

جدول ۱ : میانگین استحکام کششی روکش‌های سمان شده بر

ابامنت بر حسب نوع سمان و طول ابامنت

معیار انحراف	میانگین (نیوتن)	تعداد	طول	گروه
۲۶/۷۷	۲۶/۹	۱۰	۵/۵	Temp bond
۱۴/۹۲	۳۳/۶	۱۰	۷	
۲۱/۴	۳۰/۳	۲۰	کل	
۲۶/۳۵	۶۰/۰	۱۰	۵/۵	Temp bond clear
۲۲/۲۳	۷۴/۵	۱۰	۷	
۲۴/۹	۶۷/۳	۲۰	کل	
۱۷/۸۶	۱۱۴/۵	۱۰	۵/۵	Dycal
۵۷/۸۱	۱۶۲/۶	۱۰	۷	
۴۸/۴	۱۳۸/۶	۲۰	کل	

از سپری شدن ۱۰ دقیقه، اضافات سمان با استفاده از اکسکوپیتور قاشقی برداشته شد. نمونه‌ها قبل از تست به مدت ۴۸ ساعت در داخل بشر که توسط پارافیلم سوراخدار (این مورد توسط مسؤول لابراتوار بیوشیمی برای شبیه‌سازی بهتر با وضعیت دهانی توصیه شد.) پوشیده شده بود داخل بن ماری (Sheldon Manufacturing,JNC,300N,26TH,Cornelius,OR,USA) در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری می‌شدند. هر نمونه به دستگاه Universal Testing به (Dartec-Co, UK, HC10) متصل گردید. نیروی کششی با سرعت ۰/۵ سانتی‌متر در دقیقه، تا زمان شکست باند به کوپینگ فلزی اعمال و نیوتن ثبت گردید (تصویر ۳). برای تعیین تأثیر نوع سمان بر میزان گیر کوپینگ‌ها از آنالیز واریانس دوطرفه استفاده شد.

تصویر ۳ : اتصال به دستگاه Universal testing جهت ایجاد کشش

بحث

تصمیم برای استفاده از سمان موقت در مقابل سمان دائم براساس میزان گیر مورد نیاز صورت می‌گیرد. در مورد پروتزهای متکی بر ایمپلنت، مطلوب بودن امکان بازیافت، راحتی برداشت و پاک کردن سمان از روی ابامنت و میزان گیر مورد نیاز، بر انتخاب نوع سمان ابامنت و میزان گیر مؤثرند. در زمان تحويلی پروتز نهایی ایمپلنت، اغلب پروتز با یک سمان موقت، سمان می‌گردد. سمان موقت باید به

یافته‌ها

نتایج آنالیز آماری آنالیز واریانس دوطرفه نشان داد که میانگین میزان گیر در سه گروه سمان موقت مورد مطالعه با هم اختلاف معنی‌داری داشتند ($P<0.001$). آزمون توکی نشان داد میزان گیر دایکال به طور معنی‌داری از تمپ باند کلیر و تمپ باند بیشتر بود همچنین افزایش طول ابامنت

Akashia و همکارانش که تطابق مارجینال و استحکام کششی چهار سمان موقت دایکال، ایمپرو، تمپ باند و تمپ باند انای را در کراونهای قرار گرفته بر روی مشابه استنسلس استیلی ایمپلنت سیستم Cera One ارزیابی کرده بودند؛ سمان دایکال بیشترین میزان گیر را فراهم آورد.^(۱۹) در مطالعه Bernal و همکارانش که به بررسی تأثیر تپیر، طول ابامنت و نوع سمان موقت بر میزان استحکام کششی رستوریشن های سمان شونده بر روی ایمپلنت پرداختند؛ ابامنت های با تپیر کمتر و ارتفاع بیشتر میزان استحکام کششی بیشتری نشان دادند و در بین سمان های مورد مطالعه سمان موقت تمپ باند کمترین میزان استحکام کششی و ایمپرو بیشترین میزان استحکام کششی را نشان دادند.^(۲۰) در مطالعه Kim و همکارانش که تأثیر سمان های موقت مختلف و ایجاد خشونت سطحی توسط ترکیبات مختلف بر میزان گیر رستوریشن های موقت ساخته شده از آکریلیک های رزینی اتوپلی مریزه متکی بر ایمپلنت را مورد مطالعه قرار دادند، سمان موقت لایف با بیس کلسیم هیدروکساید استحکام کششی بیشتری نسبت به سمان موقت تمپ باند نشان داد.^(۲۱) در مطالعه حافظ فرقان و همکارانش که تأثیر انواع مختلف سمان های موقت روی استحکام کششی روش های متکی بر ایمپلنت را مورد بررسی قرار دادند، سمان موقت دایکال بیشترین میزان استحکام کششی و سمان موقت تمپ باند کمترین میزان استحکام کششی را نشان دادند.^(۲۲) در مطالعه حاضر نیز مشابه با مطالعات انجام شده سمان موقت دایکال با بیس کلسیم هیدروکساید بیشترین و سمان موقت تمپ باند با بیس زینک اکساید اوژنول کمترین میزان گیر را نشان دادند. میزان گیر بیان شده در مطالعه حاضر با مطالعات دیگر تا حدودی متفاوت می باشد؛ علت آن را می توان فاکتورهایی چون میزان طول، قطر و تپیرینگ ابامنت،

طور کامل محکم شده و گیر مناسب و کافی برای رستوریشن فراهم کند تا بتواند به طور مناسب فانکشن را نگهدارد.^(۱۹) اگر در جلسات پیگیری ۴ یا ۶ ماهه، میزان گیر پروتز مناسب باشد به طوری که دندانپزشک با فشار انگشت، نتواند آن را خارج نماید، با توجه به اینکه خطر پوسیدگی برای ایمپلنت ها وجود ندارد، اغلب همین سمان موقت به عنوان سمان نهایی به کار می رود تا در صورت ایجاد مشکلات بعدی، در آوردن پروتز ممکن باشد. البته در صورتی که کانتی لور یا نیروی خارج از مرکز قابل توجه وجود داشته باشد نباید از سمان های موقت به عنوان سمان نهایی استفاده شود.^(۲۳) در مطالعه حاضر جهت بررسی میزان گیر سمان ها از کراون های تهیه شده از آلیاژ های غیر قیمتی که بر روی ابامنت های یک قطعه ای با دو طول مختلف سمان می شدند، استفاده گردید. از بین سمان های مورد مطالعه، دایکال بیشترین میزان گیر ۱۳۸/۶ نیوتن) را دارا بود و کمترین میزان گیر را سمان تمپ باند معمولی (۳۰/۳ نیوتن) دارا بود. ابامنت های با طول بیشتر (۷ میلی متر) میزان گیر بیشتری را نشان دادند. تفاوت معنی دار گیر سمان ها از نظر آماری بیانگر تفاوت نیروی لازم برای خارج کردن کوپینگ سمان شده با هر یک از این سمان ها در کلینیک می باشد. البته در این مطالعه از تمیز کردن کوپینگ ها استفاده شد که در برخی دیگر از مطالعات هم چنین روشی به کار گرفته شده است. نشان داده شده که سمان مجدد کوپینگ ها در صورتی که ابامنت و کوپینگ هردو به طور مناسب آماده شوند، تأثیری روی گیر سمان ندارد.^(۲۰) در مطالعه Ishikirama و همکارانش که به بررسی خصوصیات سمان های موقت به همراه روش های کامل ریختگی و آکریلیک روی دندان پرداختند، سمان موقت دایکال بیشترین میزان گیر و سمان موقت تمپ باند کمترین میزان را نشان داد.^(۲۱) در مطالعه

از سمان موقت دایکال استفاده نمایند. همچنین کوپینگ‌های سمان شده بر ابامنت‌های با طول بیشتر (۷ میلی‌متر) میزان گیر بیشتری نسبت به روکش‌های سمان شده بر ابامنت‌های با طول کمتر (۵/۵ میلی‌متر) دارا می‌باشد.

تشکر و قدر دانی

از شرکت افرند اطلس به خاطر پشتیبانی در اجرای این مطالعه تقدیر می‌گردد.

سیستم ایمپلنت به کار گرفته شده و نوع فلز مورد استفاده برای ساخت کوپینگ‌های فلزی در این پژوهش بیان کرد. دندانپزشک ممکن است بر اساس تجربه خود و براساس گیر مورد نیاز هم چنین شرایط کلینیکی خاص، سمان مناسب را انتخاب نماید.

نتیجه گیری

براساس نتایج این مطالعه، بهتر است دندانپزشکان در زمان نیاز به قابلیت بازیافت پروتزهای متکی بر ابامنت از سمان موقت تمپ باند و در زمان نیاز به میزان گیر بیشتر

منابع

1. Misch CE. The implant quality scale: A clinical assessment of the health -disease continuum. *Oral Health* 1998; 88(7): 15-20, 23-5.
2. Adell R, Lekholm U, Rockler B, Branemark PI. A 15 year study of osseointegrated implants in the treatment of the edentulous jaw. *Int J Oral Surg* 1981; 10(6): 387-416.
3. Jemt T, Laney WR, Harris D. Osseointegrated implants for single tooth replacement: A 1-year report from a multicenter prospective study. *Int J Oral Maxillofac Implants* 1991; 6(1): 29-36.
4. Jemt T, Linden B, Lekholm U. Failures and complications in 127 consecutively placed fixed partial prostheses supported by Branemark implants: From prosthetic treatment to first annual checkup. *Int J Oral Maxillofac Implants* 1992; 7(1): 40-4.
5. Misch CE. *Contemporary Implant Dentistry*. 3rd ed. St. Louis: Mosby Co; 2008. P. 17.
6. Kokubo Y, Kano T, Tsumita M, Sakurai S, Itayama A, Fukushima S. Retention of Zirconia copings on zirconia implants abutments cemented with provisional luting agents. *J Oral Rehabil* 2010; 37(1): 48-53.
7. Squier RS, Agar JR. Retentiveness of Dental cements used with metallic implant components. *J Oral Maxillofac Implants* 2001; 16(6): 793-8.
8. Howe L, Palmer P, Barrett V. Advanced restorative techniques. *Br Dent J* 1999; 187(11): 593-600.
9. Misch CE. *Dental Implant Prosthetics*. St. Louis: Mosby Co; 2005. P. 414-51.
10. Singer A, Serfaty V. Cement-retained implant supported fixed partial dentures: A 6 month to 3 year follow up. *J Oral Maxillofac Implants* 1996; 11(5): 645-9.
11. Guichet DL, Yoshinobu D, Caputo AA. Effect of splinting and interproximal contact tightness on load transfer by implant restorations. *J Prosthet Dent* 2002; 87(5): 528-35.
12. Breeding LC, Dixon DL, Bogacki MT, Tietge JD. Use of luting agents with an implant system. *J Prosthet Dent* 1992; 68(5): 737-41.
13. Hebel KS, Gajjar RC. Cement-retained versus screw-retained implant restorations: Achieving optimal occlusion and esthetics in implant dentistry. *J Prosthet Dent* 1997; 77(1): 28-35.
14. Covey DA, Kent DK Jr, Koka S. Effects of abutment size and luting cement type on the uniaxial retention force of implant-supported crowns. *J Prosthet Dent* 2000; 83(3): 344-8.
15. Emms M, Tredwin CJ, Setchell DJ, Moles DR. The effects of abutment wall height, platform size, and screw access channel filling method on resistance to dislodgement of cement-retained, implant-supported restorations. *J Prosthodont* 2007; 16(1): 3-9.
16. Wahl C, Franca FM, Brito RB Jr, Basting RT, Smanio H. Assessment of the tensile strength of hexagonal abutments using different cementing agents. *Braz Oral Res* 2008; 22(4): 299-304.
17. Zarb GA, Schmitt A. The longitudinal clinical effectiveness of osseointegrated dental implants: The Toronto study. Part III: Problem and complications encountered. *J Prosthet Dent* 1990; 64(4): 185-94.

18. Shillinburg HT, Hobo S, Whitsett LD. Fundamentals of Fixed Prosthodontics. 3rd ed. Chicago: Quintessence; 1997. P. 313.
19. Felton DA, Kanoy Be, White JT. Recementation of dental casting with zinc phosphate cement: Effect on cement bond strength. *J Prosthet Dent* 1987; 58(5): 579-83.
20. Akashia AE, Francischone CE, Tokutsune E, da Silva W Jr. Effects of different types of temporary cements on the tensile strength and marginal adaptation of crowns on implants. *J Adhes Dent* 2002; 4(4): 309-15.
21. Ishikirama A, Busato AL, Navarro MF, Mondelli J. Temporary cementation of acrylic resin and cast complete crowns. *J Prosthet Dent* 1984; 51(5): 637-41.
22. Bernal G, Okamura M, Munoz CA. The effects of abutment taper, length and cement type on resistance to dislodgement of cement-retained, implant-supported restorations. *J Prosthodont* 2003; 12(2): 111-5.
23. Kim Y, Yamashita J, Shotwell JL, Chong KH, Wang HL. The comparison of provisional luting agents and abutment surface roughness on the retention of provisional implant-supported crowns. *J Prosthet Dent* 2006; 95(6): 450-5.
24. Hafez Qoran A, Koodaryan R, Morshedi K. Effect of different types of temporary cements on the tensile strength of implant supported crowns. *Journal of Dental School Shahid Beheshti University of Medical Sciences* 2009; 27(2): 53-9. (Persian)